

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 7 maja 2009 r.

Nr posiedzenia: 192

Posiedzeniu przewodniczył: senator Piotr Zientarski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (sygn. akt K 33/05).
  2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 marca 2006 r. dotyczącego ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (sygn. akt P 8/05).

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie komisji: Zbigniew Cichoń, Leon Kieres, Bohdan Paszkowski, Krzysztof Piesiewicz, Grażyna Sztark, Marek Trzcíński, Piotr Zientarski,
  - zaproszeni goście:
    - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów:
      - radca prezesa Rady Ministrów z Departamentu Spraw Parlamentarnych Agnieszka Mordwińska,
    - przedstawiciele Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: Katarzyna Konieczko, Marek Jarentowicz.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącego ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (sygn. akt K 33/05) omówiła przedstawicielka Biura Legislacyjnego Katarzyna Konieczko. Wyjaśniła, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z konstytucją przepisów ustawy o ochronie praw lokatorów, tj. art. 8a ust. 5 w zakresie, w jakim nie określa kryteriów zasadności podwyżki czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, art. 8a ust. 6 pkt 1, art. 8a ust. 7 pkt 1 w zakresie, w jakim umożliwia podwyższanie czynszu albo innych opłat za używanie lokalu wynoszących 3% i więcej wartości odtworzeniowej lokalu z pominięciem przepisów art. 8a ust. 1–6 tej ustawy, art. 8a ust. 7 pkt 2, art. 9 ust. 1. Ponadto w punkcie II sentencji wyroku Trybunał orzekł, iż zakwestionowane przepisy art. 8a ust. 6 pkt 1 oraz art. 9 ust. 1 tracą moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 2006 r. Niemniej jednak w uzasadnieniu omawianego orzeczenia została zawarta kategoryczna wypowiedź Trybunału Konstytucyjnego, która nie pozostawia wątpliwości co do tego, że termin przewidziany w art. 4 ust. 7 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych jest za krótki w zestawieniu z terminem z art. 8a ust. 2 ustawy o ochronie praw lokatorów.

O ile z dniem 1 stycznia 2007 r. ustawodawca dostosował postanowienia ustawy o ochronie praw lokatorów do wymogów stawianych przez ustawę zasadniczą i w tym zakresie w pełni zrealizował wskazania Trybunału (weszła wówczas w życie ustawa z dnia 15 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (DzU nr 249, poz. 1833), o tyle pozostała kwestia art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych,

w którym zagwarantowany został znacznie lepszy aniżeli dotychczas stopień ochrony praw spółdzielców oraz osób niebędących członkami spółdzielni, porównywalny niemal z tym, co poręcza ustawa o ochronie praw lokatorów (por. art. 4 ust. 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w nowym brzmieniu).

Mając na uwadze kategoryczne stanowisko Trybunału w tym przedmiocie, zasadne wydaje się zastąpienie ustanowionego tam terminu 14 dni terminem 3 miesięcy (przy pozostawieniu zwrotu „co najmniej”, przesądzającego o tym, że jest to w istocie termin minimalny, tak jak i termin wyznaczony w powołanym art. 8a ust. 2). W konsekwencji zdanie pierwsze w art. 4 ust. 7 uzyskałoby następujące brzmienie: *O zmianie wysokości opłat spółdzielnia jest obowiązana zawiadomić osoby, o których mowa w ust. 1–2 i 4, co najmniej 3 miesiące przed upływem terminu do wnoszenia opłat, ale nie później niż ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego ten termin.*

Wprawdzie proponowane wydłużenie terminu, w którym spółdzielnia zobligowana jest powiadomić konkretne osoby o ustaleniu innej niż poprzednio opłaty przypadającej od zajmowanych przez nie lokali, winno dotyczyć, zgodnie ze wskazaniem Trybunału, podmiotów wymienionych w art. 4 ust. 1 i 1¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, niemniej jednak nie ma przeszkód natury konstytucyjnej, ażeby trzymiesięczny termin znajdował zastosowanie także w wypadku właścicieli lokali, do których to odnoszą się z kolei przepisy art. 4 ust. 2 i 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Wydaje się wręcz, iż wprowadzając jednolitą regulację w tym zakresie ustawodawca uchroni się przed ewentualnymi zarzutami nierównego traktowania osób znajdujących się w analogicznej sytuacji.

W związku z tym przewodniczący komisji senator Piotr Zientarski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek.

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Marek Trzcziński.

Konkluzja Komisja wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Kolejny wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 marca 2006 r. dotyczący ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (sygn. akt P 8/05) omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski. Wskazał on, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z art. 2 i 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej art. 5 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz o zmianie niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim ze względu na formę opodatkowania wyłącza z obowiązkowego ubezpieczenia społecznego rolników z końcem trzeciego kwartału 2004 r. rolnika lub domownika prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą.

Stan zgodny z konstytucją został przywrócony przez ustawodawcę wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (tj. z dniem 24 sierpnia 2005 roku), a zatem jeszcze przed wydaniem wyroku przez Trybunał. Zakwestionowanie przez Trybunał art. 5 ust. 2 ustawy nowelizującej dawało możliwość osobom, które zostały przejściowo wyłączone z rolniczego ubezpieczenia społecznego, występowania w trybie art. 190 ust. 4 konstytucji o wznowienie postępowań i objęcie ubezpieczeniem także tego okresu. Stąd samo wydanie wyroku było konieczne, mimo że przed dniem jego wydania stan niezgodny z konstytucją został usunięty.

W związku z powyższym wyrok nie wymaga wykonania.

Przewodniczący komisji Piotr Zientarski zaproponował, aby komisja nie wnosiła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja: Komisja nie będzie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingską.